

У КОЗЯТИНСЬКІЙ ЦРЛ НОВИЙ ДИРЕКТОР

ВИ ЦЬОГО ТОЧНО НЕ ЗНАЛИ.
ІСТОРИКИ ПРО УНР

с.5

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

6 лютого 2025 року №6

«МІЦНОМУ ТИЛУ»
ПОТРІБНА ДОПОМОГА

с.3

KOZIATYN.INFO

«ГРИП – ЦЕ НАБАГАТО СЕРЙОЗНІШЕ НІЖ ГРВІ»

ІРИНА ШЕВЧУК

Цьогорічний січень, особливо його кінець, виявився досить теплим. Це сприяло розповсюдженням вірусних захворювань. Хворіють як діти, так і дорослі. З 1 по 31 січня у Козятинському міському центрі первинної медико-санітарної допомоги виявили 264 хворих на грип та ГРВІ, з них – 147 дітей. Якщо детальніше у цифрах, то це:

ГРВІ усього – 249 хворих (з них 143 дитини)

Ковід – 2 (дітей немає)

Грип А – 9 (1 дитина)

Грип В – 4 (з них 3 дітей)

Поступувалися з лікарем загальної практики сімейної медицини Аліною Малащук. Вона розповіла про симптоми грипу, хто в групі ризику та як вберегти своє здоров'я.

— Почнемо з визначення. Грип – це високоінфекційне вірусне захворювання з можливістю розвитку тяжких ускладнень

та навіть смерті. Грип – це набагато серйозніше ніж звичайне ГРВІ, оскільки ризик виникнення пневмонії, отиту, міокардиту набагато більший, — пояснює Аліна Малащук. — Грип характеризується різким початком у вигляді підняття температури тіла до 39–40, головного болю, ознобу, вираженої слабкості та поганого самопочуття, на відміну від застуди, при якій є певне «наростання» симптомів. Потім з'являється нежить, сухий кашель та болі в горлі. Тяжче хворіють діти до 5-ти років, люди похилого віку, вагітні та особи з хронічними хворобами.

За словами лікаря, грип можна діагностувати за допомогою експрестесту, який є в наявності у козятинській амбулаторії. При позитивному результаті призначається негайно противірусна терапія. Варто пам'ятати — якнайшвидша діагностика та початок лікування попереджує ризики виникнення

ускладнень і полегшує перебіг захворювання.

— Найкращим методом для профілактики грипу є щорічна вакцинація. Щеплення можна проводити з 6-місячного віку. Найкращий час для цього — перед початком сезону захворюваності (зазвичай у вересні), але якщо такої можливості не було, то актуально буде вакцинуватись і протягом усього періоду активності збудника.

Як запобігти розповсюдженю інфекції? Лікар радить, як і при будь-якому вірусному захворюванні уникати контакту з особами, у яких є прояви респіраторних захворювань. При перших ознаках захворювання використовувати маски, обмежити відвідування місць з великим скученням людей. Не менш важливим є часте провітрювання приміщення, миття рук з мильом. Також Аліна Малащук радить уникати обіймів, поцілунків та рукостискань.

ФІНИ ПРИВЕЗЛИ ТРИ АВТІВКИ ДЛЯ ЗСУ

► До Козятина приїхали волонтери з Фінляндії і привезли три авто для наших захисників і гуманітарну допомогу. Фіни нам розповіли, чому їм так болить війна, яку розв'язала росія

с.2

«ДЛЯ МЕНЕ БІСЕР – ЦЕ МЕДИТАЦІЯ»

► Познайомимо вас із талановитою Наталією Чорною. Вона родом із Махаринець і займається вишивкою бісером. Що надихнуло опанувати вишивку і про що мріє рукодільниця?

с.4

РЕКЛАМА

ТВОЄ КОЛО
Інвестиції в майбутнє

**КУПИМО
ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ**
в орендин та без орендин

+38 (067) 212 16 15 +38 (095) 805 06 84 tvoekolo.com.ua

545993

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць — 63 грн		6 місяців — 378 грн
3 місяці — 189 грн		12 місяців — 758 грн

Вартість оформлення передплати — 20 грн.

Передплатний індекс 91531

Оформити передплату можливо у будь-якому відділенні укрпошти чи листоноші

ФІНИ ПРИВЕЗЛИ АВТІВКИ ДЛЯ ЗСУ

Міжнародна підтримка ■

До Козятині приїхали волонтери з Фінляндії. Привезли три автомобілі для наших захисників і гуманітарну допомогу для військових та цивільних. Одна з машин вже на Покровському напрямку. Від цієї поїздки фіни залишилися під враженням. Чому їм так болить війна, яку розв'язала росія — розповіли нам волонтери

ОЛЕНА УДВУД

Черговий транш гуманітарної допомоги з Фінляндії минулого тижня прибув до Козятині. Цього разу він незвичний, адже доправили фіни не тільки речі та обладнання, необхідні військовим, медикам та цивільному, а й пригнали три автівки — вантажівку «Renault», мікроавтобус «Ford Transit» та джип «Land Rover». Машини фіни привезли спеціально для наших захисників.

— У місті Еспоо, що неподалік столиці, є організація, яка займається утилізацією авто, — розповідає Еету Уліруусі, волонтер з Фінляндії. — Машини, що перебувають на штрафмайданчику понад 60 діб, переходять у власність адміністрації міста та підлягають утилізації. Адміністрація міста Еспоо була зі мною солідарна в тому, що потрібно підтримати Україну. Я з'явся з фірмою, яка утилізує

авто, ми дійшли консенсусу і отримали спочатку вантажівку, джип та декілька причепів. На даний час нашій організації обіцяли вже близько двадцяти машин, які ми плануємо доправити до України.

Еету разом із Марко Рајала та Пекка Йокі — учасники «Товариства друзів оборони України» («Ukrainan taapruolustus ystävät»). Це організація, яка надає підтримку нашій державі, зокрема, в сфері навчання військових. Завдяки співпраці товариства з адміністрацією міста Еспоо та компанії, яка займається утилізацією машин, вдалося отримати автівки для ЗСУ.

— Хочу підкреслити, що адміністрація міста Еспоо цілком включена в ті події, які відбуваються в Україні, — каже Пекка Йокі. — А також відзначити «Роуму Кейнан», компанію, яка утилізує машини. Зараз ми намагаємося налагодити канал,

щоб передавати в Україну машини, які підлягають утилізації. До речі, цією фірмою керують два брати. Їх бабуся — українка. Тому вони всім серцем вболівають за Україну.

Якщо Марко, Еету та Пекка не такі часті гості в Україні, то для Хейккі Хагелберга це вже дев'ятнадцятий візит.

— Я почав допомагати Україні в березні 2022 року, — каже Хейккі, його товариші аплодують. — Мені довелося купити мікроавтобус, щоб мати зможу привозити допомогу. Я все

Фіни щиро вболівають за Україну. Адже вони не з підручників, а від своїх рідних та близьких знають, що таке війна з росією

доправляв сам, сам оплачував поїздки. Більшу частину речей відвозив до Івано-Франківської області.

Для Ярно Манні це перша поїздка до нашої країни. Він представляє спільноту П'ятисотянків міста Састанами.

— Ми зібрали дуже велику допомогу і я цей вантаж переводжу, — каже Ярно. — Ми хочемо допомогти, підтримати Україну.

Окрім машин, волонтери з Фінляндії привезли генератори, колеса, буржуйки для цивільних, речі для ЗСУ (ноші, мастило для зброй, ліжка, складні ліжка,

Волонтери з Фінляндії запевнили, що й надалі допомагатимуть Україні. Еету, Пекка, Марко, Ярне та Хейккі приїхали до Козятині вперше

спальники, посуд, теплий одяг та інше), «корисні» енергетики, продукти харчування для лікарень, рятувальників та військових, корм для тварин, медичні розіхдники та медобладнання, памперси для дорослих і дітей, постільну білизну для лікарень, госпіталів і військових, одяг для пацієнтів, теплий одяг та взуття для цивільних та військових, шерстяні шкарпетки для немовлят, дітей та ЗСУ, іграшки для дитячих будинків.

— Ця наша поїздка відрізняється від попередньої, — зауважує Еету. — Перед тим, як приїхати в Козятин, ми були у Львівській області. Там ми зайдли до школи і нас дуже вра-

зило, що учні волонтерять і допомагають ЗСУ. Також у Львові ми потрапили на Марсове поле (Личаківський військовий цвинтар — авт.). Це нас торкнуло до глибини душі.

У Козятині волонтери фонду «Бойовий волонтер України» Сергій Гайдучок та Сергій Нечай провели коротку екскурсію на нашій місті для фінів. Найбільше волонтерів з Фінляндії вразили наша Алея пам'яті на площі та Дощка пам'яті в парку. Вони не стримували емоцій, побачивши світлини Героїв.

На останок додамо, що одну з автівок — джип вже передали нашим військовим на Покровський напрямок.

Обстежили понад півсотні жінок

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Щорічне обстеження молочних залоз є невід'ємною складовою профілактики захворювань жіночого організму. Так, дніми у селі Кордишівка Козятинської ОТГ провели профілактичне мамографічне обстеження жінок за сприяння директора Козятинського міського центру сімейної медицини Юлії Івашкевич та участю сімейного лікаря Сергія Пантиха, медичної сестри Кесарчук О.А.

Мамографія здійснювалася завдяки пересувному мамографу Подільський регіональний центр онкології — ПРЦО «Квітка». Всього обстежили 60 пацієнток віком від 45 років. Жителі села Кордишівка позитивно відгукуються щодо можливості проходження мамографії у селі, адже це зручно і не обтяжує економічно.

Медики нагадують, що кожна жінка має проходити профілактичне обстеження молочних залоз. До 45 років — 1 раз на 2 роки УЗД молочних залоз, після 45 років — мамографічне обстеження 1 раз на два роки.

Медики нагадують, що кожна жінка має проходити профілактичне обстеження молочних залоз. До 45 років — 1 раз на 2 роки УЗД молочних залоз, після 45 років — мамографічне обстеження 1 раз на два роки.

Зверталася до суду, щоб поновитися на посаді голови

ОЛЕНА УДВУД

Минулій рік, без перебільшення, увійде в історію Козятині. Адже вперше міського голову відправили у відставку. Нагадаємо, що сталося під час другого засідання позачергової 50 сесії міської ради восьмого скликання, яке відбулося 14 жовтня 2024 року. Спершу обранці провели таємне голосування, якого вимагає процедура. За відставку міського голови проголосувало 22 із 24 присутніх депутатів. А потім обранці проголосували рішення про дострокове припинення повноважень міського голови пультами. І цим рішенням звільнили з посади Тетяну Єрмолаєву, яка стала очільницею Козятинської громади у листопаді 2020-го за результатами виборів.

Після цих подій Тетяна Єрмолаєва звернулася до Вінницького окружного адміністративного суду, щоб оскаржити рішення депутатів.

Про це свідчить ухвали про відкриття провадження в справі, яку оприлюднили в Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Як йдеться у тексті документа, колишня очільниця Козятинської громади подала позов, аби рішення міської ради, яким її відправили у відставку, визнали протиправним та скасували. А також поновили на посаді та стягнули середній заробіток за час вимушеної прогулі.

Наприкінці листопада минулого року Вінницький окружний адміністративний суд ухвалив прийняти позовну заяву до розгляду. Із міської ради мали витребувати інформацію про середній розмір заробітної плати Тетяни Єрмолаєвої за останні два місяці, поки вона була на посаді, тобто за вересень і жовтень.

Підготовче засідання повинно було відбутися 19 грудня. Однак у реєстрі ми не знайшли жодного іншого документа по цій справі.

Ми також переглянули усі справи за 19 грудня судді, яка мала проводити слухання. Але і це не додомило — серед ухвал та рішень не знайшли жодного, яке стосується цієї справи. Імовільно підготовче засідання так і не відбулося.

Додамо, що це не перший випадок, коли до суду звертаються працівники міської ради, яких достроково звільнили з посади. Екс-секретар Козятинської міської ради Тетяна Римша, яку депутати відправили у відставку у серпні 2023 року, також подавала до суду, аби поновитися на посаді. Суд першої інстанції відмовив у задоволенні позову, оскільки процедуру відставки депутатів не порушили. Натомість чи було рішення депутатів про звільнення з посади секретаря протиправним, суд встановити не зміг, позаяк у законодавстві не прописані чіткі підстави, за якими можуть достроково припинити повноваження секретаря.

«ВДЯЧНІСТЬ ВІД ХЛОПЦІВ — ГОЛОВНА НАША НАГОРОДА»

Герої тилу ■ В ініціативній групі «Міцний тил», що в Іванківцях, початок року був багатий на події. Стіни цеху переробки нині рясніють прапорами тих бригад і батальйонів, яким допомагають волонтери. А ще захисники України нагородили своїх помічників майстерно вирізьбленими стріляними гільзами

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Коли журналіст завітав у «Міцний тил», Ольга Пирогова саме закладала у автоклав реторт пакети з голубцями. Її сестра Катерина Коваль — спеціаліст робить дві, а то й три роботи одночасно, розповіла, чи забезпечений «Міцний тил» всім необхідним для безперебійної роботи.

— Виробництво у нас велике. Ще десь на тиждень ми забезпечені реторт пакетами. Кожен коштує 6 гривень. Ми замовляємо 10 тисяч штук. Тобто лише на реторт пакети треба зібрати 60 тисяч гривень. Ми не раз потрапляли у скрутне становище і з допомогою небайдужих до наших захисників людей цех продовжує роботу. Люди допомагають і на цей раз допоможуть. Нас дивує інше. Через вашу газету хочемо донести до людей, які дивуються, що ми постійно про-

симо одне і те саме, тобто м'ясо, овочі, консервацію, олію, смалець і так далі. Щоб люди розуміли: ми все це швидко переробляємо. За 14 днів у нас було тільки через «Нову пошту» 18 відправок, а це тонна вісімсот готової страви, плюс різноманітні смаколики. Ще до нас приїздять родини наших захисників, іноді і самі воїни забирають продукцію, коли мають час і можливість. Тому те, що ми просимо, щоб люди не дивувалися, що, наприклад, сьогодні «Міцний тил» попросив свинину, а через 2 тижні ми знов будемо звертатися до людей з таким проханням. Ми його не продаємо, додому не забираємо. У кого є думка, що тут можна заробляти продуктами — можете долучатися. Нам робочі руки дуже потрібні, — сказала Катерина.

Ольга завершила роботу з автоклавом і про волонтерську роботу вже говорили з нею. Вразило, що

весь цех переробки обвішаний прапорами бригад і батальйонів, до яких «Міцний тил» поставляє готову продукцію.

— Це для нас найбільша нагорода, — каже волонтерка і додає. — Те, що ми робимо, високо оцінене нашими захисниками. Крім прапорів, подивіться, скільки стріляних гільз з ювелірною обробкою нам наші захисники подарували, — з гордістю розповідає благодійниця.

Серед подарунків від воїнів ще й ворожий дрон. Він вже не робить скиди на наших хлопців, а гойдається на мотузці. Того ординського безпілотника і ми погодили. Після того, як наші воїни приземлили його, цей паразит вже не кусається. Щодо гільз, ми й уявити не могли, що сувенір з нашим Тризубом — це стріляна гільза після обробки воїном.

— Коли преса тут, то хочу похвалитися, що у нас радість велика. Ще пару днів тому була скрута з м'ясом. Люди відгукнулися і в один день нам привезли 6 кабанів, — продовжує Ольга. — Съомого кабана я не рахую, його нашим захисникам віддала моя мама. Найрідніші для неї — це воїни 120 бригади, бригади, де її син Васька воював.

— Олю, можете цих людей називати?

— Звичайно можу. Це родина на Пилипчуків, родина Зайчків, родина нашого захисника Юрія. Юра і зараз воює. Родина Корбут

Робота кипить. В середньому кожного дня тут переробляють близько 50 кілограмів м'яса, по три відра моркви і цибулі, 9 літрів олії

з Вернигородка, родина, на жаль, загиблого нашого воїна Дмитра Шкабури і наша землячка Ірина.

— Скільки вас сьогодні працює?

— Сьогодні нас шестero. Вже заклали свинячий паштет, голубці, українське рафaello з салом, у нас великий асортимент і велике виробництво. В середньому кожного дня переробляємо близько 50 кілограмів м'яса, близько трьох відер моркви, три відра цибулі, 9 літрів олії. Щоб ви розуміли, якщо нам привезли поросся — 150 кілограмів, то це на три дні.

— Шо вкрай потрібно в найближчий час?

— Найперше і найголовніше, це робочі руки і гроши. Останній

наш пост відзначили лайками 3200 людей. Тільки по 10 гри- вень кожен — це вже 3 тисячі 200 гривень до збору. Розуміємо, що людям важко. Тільки крім як до наших земляків, нам немає до кого звернутися.

Реквізити «Міцного тилу»:

Банка на реторт пакети за по- силанням: <https://surl.li/waovnq>

Картка для підтримки вироб- ництва: 4441111039312883.

ДІВІТЬСЯ ВІДЕО
НА KOZATYN.INFO

Просто читайте QR-код
камерою Вашої мобільки та
дівіться відео! (Мас бути
встановлена програма QR
Reader з Андроїд-маркета
або аналогічна)

Вчитимуть батьків

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Козятинському міському Центрі первинної медико-санітарної допомоги анонсують відкриття «Школи відповідального батьківства». Вона почне функціонувати з 6 лютого у приміщені міської сімейної медицини. У

«Школі відповідального батьківства» будуть обговорюватися важливі теми по догляду за дітьми.

Бесіди буде проводити лікар-педіатр Вікторія Іванівна Русакевич кожного першого четверга місяця в актовій залі центру о 13.00.

Запрошують доєднатися всіх молодих та майбутніх батьків.

У ЦРЛ новий директор

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Третього лютого відбулася робоча нарада з керівниками підрозділів та відділів міської ради. Ключовим питанням порядку денного стало представлення нового директора ЦРЛ.

Як повідомляє секретар Козя-

тинської міської ради Ірина Репало, ним став Олександр Ломачук.

Він — лікар ультразвукової діагностики із 40-річним досвідом. У свій час Олександр Ломачук працював першим заступником міського голови, за часів правління ексмера Козятинів Олександра Гелесіані.

Нагадаємо, до цього лікарнію з 2022 року керувала Оксана Забазнова.

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТИ

ЗОДЧИЙ

ZODCHIY.COM.UA

М. ВІННІЦЯ, ВУЛ. М. ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96

М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

ПОРТЛАНДЦЕМЕНТ

ВОЛЧИЙ

ЦЕМЕНТ

Маса нетто: 25,05 кг

РЕКЛАМА

АВТОШКОЛА
зaproшує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м. Козятин, пров. Довженка, 6

2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

545310

ПРОДАМ ДРОВА
(греб, ясен, дуб)
рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

540301

«ДЛЯ МЕНЕ БІСЕР – ЦЕ МЕДИТАЦІЯ»

Натхненно ■ Познайомимо вас із нашою талановитою землячкою Наталією Чорною. Вона родом із Махаринець і займається вишивкою бісером. Ікони, пейзажі, метрики, янголята – це все та багато іншого у колекції нашої майстрині. Що надихнуло опанувати вишивку і про що мріє рукодільниця?

ОЛЕНА УДВУД

Наталія Чорна народилася і виросла у Махаринцях. Випускниця Козятинського училища, де здобула фах кухаря-кондитера-офіціанта, та Київського кооперативного коледжу, де навчалася за напрямом «готельно-ресторанний бізнес». Наразі дівчина у декреті – виховує маленьку донечку. А що займається рукоділям, вишиває бісером.

— Я захопилася вишивкою бісером, коли була ще в сьомому класі, – розповідає Наталія Чорна. – Спочатку я займалася оригамі, ходила на різні гуртки у школі та нашій місцевій бібліотеці. Саме в бібліотеці я побачила, як наша бібліотекар Оксана Сьоміна вишиває бісером. Це мені дуже сподобалося і надихнуло.

— Наталочка завжди приходила до бібліотеки на наш гурток «Друзі бібліотеки», – додає Оксана Сьоміна. – Ми з нею займалися і квілінгом, і оригамі. Дуже багато

її робіт є у нас в бібліотеці.

— Зараз дуже модно медитувати, – продовжує Наталія. – Для мене бісер – це медитація. Я починала з маленьких картинок. Спершу вишила маленький Герб, потім спробувала вишити ромашки, вони теж були невеликого формату. Тоді перейшла на більші картини і так у мене зібралася вже колекція. Щоправда, багато моїх картин без рамок, оскільки оформляти роботи – це не дешево. Найважча моя робота – вовки. Вони складні, тому що чорно-блі. Навіть бувало таке, коли сиділа довго за вишивкою, то в очах все біле ставало. Але коли я їх вставила в рамку і побачила результат – це вартувало того часу і сил, що я на них витратила.

Кожна картина Наталії Чорної має свою історію. Серед робіт дівчини – годинник, циферблат якого вишитий бісером. Її майстриня створила п'ять років тому дорогою до Маріуполя.

— У мене є подружка, яка жила в Маріуполі, – розповідає

Наталія. — Сама вона з Білосілля, але вийшла заміж за хлопця, який народився і жив у Маріуполі. Вона запросила мене і свою маму відтаку в гості. Я подумала: «Так довго буду їхати в поїзді, що ж я маю там робити?» Взяла з собою що заготовку. Виходить, що я вишила годинник, поки їхала до Маріуполя і назад.

Вишиває дівчина не лише картини. У її доробку є також рушники та ікони. А ще вишивкою з бісеру Наталія декорує різні предмети: косметички, подушки, наவолочки.

Не так давно дівчина захопилася виготовленням сілянок. Це

Нещодавно Наталія Чорна почала опановувати нове мистецтво – створення традиційних українських прикрас

традиційна прикраса на шию, сплетена з бісеру.

— Сілянка, яка на мені – це одна з моїх перших робіт, – показує Наталія прикрасу, виготовлену з чорного, червоного та блізого бісеру. — ЇЇ я робила приблизно тиждень, але це так – сідала в день десь по півгодини, і це здебільшого вночі було, коли дитина спить, тому що їй все цікаво, і бісер теж. Зараз виходить працювати тільки вночі, коли вже ніхто не заважає і коли тиша.

У майбутньому дівчина мріє вишисти бісером свою виши-

Вишиванням Наталія Чорна захопилася ще у шкільні роки. Дівчина презентувала свої роботи на першій персональній виставці

ванку. А частину робіт, які вже створила, Наталія Чорна представила на персональній виставці. Її відкрили у Музеї історії міста Козятин у вівторок, 28 січня. В експозиції сімнадцять робіт майстрині.

— Це моя перша персональна виставка і це була моя мрія – показати свої роботи на виставці, – каже Наталія. — Ale почалася повномасштабна війна і це все було якось не на часі. Крім того, рамки подорожчали і я зрозуміла, що навряд чи вийде це зробити. Ale коли вже почалася організація виставки, я зрозуміла – або раз, або ніколи. Так вийшло, що приблизно за тиждень до виставки я оформила три свої найбільші роботи – маки, вовки і снігурі. Мені дуже сподобався результат. Дуже рада, що виставка підштовхнула мене оформити ці роботи. Тому що коли вони лежали просто

складені – це одне, а коли вони вже оформлені в рамки – це має інакший вигляд.

Презентувала виставку директорка музею історії міста Лілія Маркович. Привітати з відкриттям виставки і підтримати майстриню завітали учні ліцею № 3, знайомі, близькі та творчі люди. Своїми побажаннями і враженнями поділилися бібліотекар Оксана Сьоміна, фахівець соціальної роботи, рукодільниця Олена Слободянюк, майстриня Галина Сушко, начальник відділу культури Світлана Рибінська. Учениця музичної школи Кіра Вахлярська подарувала усім гостям виставки пісню «Синє небо, жовте поле» (викладач Богдан Семикоз).

Познайомитися із творчістю нашої талановитої землячки можете і ви – виставка Наталії Чорної діятиме у Музеї історії міста до 24 лютого. Вхід вільний.

Переміг на змаганнях

МАРІЯ ЛЕХОВА

Микола Кесарчук – пожежний-рятувальник 11 ДПРЧ міста Козятин, взяв участь в обласних змаганнях з армреслінгу серед рятувальників гарнізону. 40 бійців ДСНС з восьми команд виборювали першість у п'яти вагових категоріях. Боротьба за лідерство була надзвичайно напружену, адже всі учасники змагань мали відмінну фізичну форму та неабияку силу в руках, передає Головне управління ДСНС України у Вінницькій області. Микола Кесарчук з Козятином виборов перемогу в групі до 80 кг.

— Рятувальникам потрібно займатися спортом, адже це є фізична підготовка, де

потрібно працювати. Важко було сьогодні, суперники були достойні, – каже наш земляк Микола.

Отримав відзнаку

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Працівники Відомчої воєнізованої охорони щодня стоять на варті безпеки залиничних об'єктів. Нещодавно за сумлінність і відвагу найкращі з них отримали відзнаки Укрзалізниці.

Серед нагороджених – козятинчанин, пожежник Сергій Нагорний. Він вже понад 20 років працює на залишніці. Зараз обіймає посаду начальника відділення пожежного поїзда станції Козятин. До його обов'язків входить організація працівників під час виїздів та безпосередня участь у ліквідації надзвичайних ситуацій, і в цьому Сергію допомагає значний професійний досвід.

Торік Сергій брав участь, зокрема, у ло-

калізації та ліквідації декількох пожеж на об'єктах підвищеної небезпеки, зберігання та переробки нафтопродуктів.

ГОВОРИЛИ ПРО ВОЇНІВ МИНОУЛОГО

Пізнавально ■ Урок живої історії провели в Міському будинку культури. Розповіли про битву під Крутами і продемонстрували старовинну зброю й елементи одягу, якими користувалося українське військо у 1917–1921 роках. Захід відбувся у пам'ять про В'ячеслава Залевського — Героя з Пиковець, який займався історичною реконструкцією і загинув на війні минулого року

ОЛЕНА УДВУД

У середу, 29 січня, до Козятині завітали директор Музею Вінниці Олександр Федоришен та заступник Сергій Гула. У міському будинку культури вони провели «Урок живої історії», присвячений 107-ї річниці Бюо під Крутами. Запросили школярів Козятинської громади.

Захід відбувся у пам'ять про В'ячеслава Залевського, військового з Пиковець, який загинув на війні у травні 2024 року. В'ячеслав був товаришем Олександра та Сергія. Разом вони були у клубі військово-історичної реконструкції «Лев і Архангел», до якого В'ячеслав доєднався в студентські роки, коли навчався в Інституті історії, етнології та права Вінницького педуніверситету (сучасний Факультет історії та міжнародних відносин).

У січні 2024 року В'ячеслав Залевський пішов захищати рідну землю. Служив у складі бригад «Азов» Національної гвардії України. Через декілька місяців наш земляк загинув — його життя обірвалося 30 травня 2024 року на Луганщині внаслідок атаки ворожого безпілотника.

«Урок живої історії» розпочали з хвилини мовчання у пам'ять про В'ячеслава Залевського та усіх Героїв, які боролися за незалежність України усі роки. По тому перейшли до власне історії. Сергій Гула розповів про передумови створення Української Народної Республіки. У 1914 році вибуває війна за переділ світу.

Австро-Угорська та Російська імперії, під гнітом яких були землі України, розпадаються. Так почалася українська революція, яка тривала протягом 1917–1921 років. Після подій у Петрограді, коли владу в росії захопили більшовики, в Україні створюється український парламент — Центральна Рада на чолі з Михайлом Грушевським і проголошується створення Української Народної Республіки. У москві цю ідею зустріли негативно. Більшовики почали наступ, щоб захопити столицю — Київ.

РОЗВІНЧАЛИ МІФИ

У вири цих подій 29 січня 1918 року відбувся бій під Крутами. Директор Музею Вінниці Олександр Федоришен розповів про цей бій і розвінчив чимало міфів, пов'язаних із ним. Адже раніше побутувала думка, що в бою під Крутами з українського боку брало участь лише студентство. Шкільні підручники історії розповідали про 300 студентів, які загинули в снігах від рук червоної армії. Однак документальні факти свідчать, що з боку УНР в бою під Крутами брало участь близько шестисот осіб і більша половина з них мали бойовий досвід.

— У бою під Крутами брали участь близько 450 курсантів, або юнаків чи кадетів Першої української школи Богдана Хмельницького і слово «юнак» завжди збивало з пантелику і асоціювалося з молодістю, однак це не так, — пояснює Федоришен. — Юнаки — це були люди з досвідом Першої світової

війни. Вони вміли дати раду собі, дати раду зброї в руках і отримували певний бойовий фах. Як слухачі військового навчального закладу, вони стали на оборону власної землі. Були ще 116–130 Січових стрільців. Це якраз про студентів — добровольчий студентський курінь. Це справді були люди, які не мали бойового досвіду і вони не були в найважчій ділянці цього бою. Їх берегли, наскільки це було можливо, від прямого зіткнення з ворогом. А також 20 старшин-офіцерів, які керували боєм і мали тактичний та оперативний бойовий досвід і 80 добровольців. Те, що на початку повномасштабного вторгнення ми називали територіальною обороною.

Олександр Федоришен зауважив, що бійці УНР не йшли проти червоної армії голіруч. Вони були озброєні 16-ма кулеметами і однією гарматою, яка була не вко-

Рідним В'ячеслава подарували «Пам'ятний календар Сухопутних військ ЗСУ», в якому є згадка про нашого земляка

пана, а стояла на залізничній платформі, що дозволяло нею маневрувати. Це було щось на кшталт імпровізованого бронепотяга. Втім армія більшовиків переважала українців кількістю — їх було три тисячі.

Бій під Крутами завершився протягом дня тактичною перемогою більшовиків. Армія УНР мусила відступити. Відступаючи, українці розібрали залізничну колію, що дозволило стримати наступ більшовиків на декілька днів.

— Втрати з боку УНР були, але не 300 осіб, а значно менше, — каже Олександр Федоришен. — Частина студентського куреня, які були на лівому фланзі протистояння, не отримали команди про відступ, заблукали, повернулися лісовим масивом на станцію, яку вже захопили більшовики, їх вранці розстріляли червоноармійці.

Такий вигляд мав верхній одяг українських бійців у 1919–20 роках. Носили навіть шкіряні куртки

КОЛІР ПОКАЗУВАВ РІД ВІЙСЬК

У заключній частині «Уроку живої історії» Олександр Федоришен та Сергій Гула показали елементи військового спорядження, якими користувалася українська армія у 1917–1921 роках. Практично усі українські вояки носили сорочки із нашитим Тризубом на лівому бочі. За кольором Тризуба можна було визначити, до якого роду військ належить вояк. Щоб продемонструвати одяг, представники Музею Вінниці попросили вийти на сцену добровольців із залу.

— У 1919–20 році відшивається українська форма, для головного убору береться така кепі, популярна її назва — киянка, — показує Сергій Гула. — Це характерний головний убір, який теж має знак розрізнення. Українське військо мало на кепі Тризуб. Якщо ми говоримо про Галицьку армію, то використовували мазепинку. Це суперечка український головний убір. Мазепинка символічна тим, що сьогодні відродилася в українському війську. Мазепинками користувалася і Українська повстанська армія в боротьбі проти нацизму та більшовизму-сталінізму.

— Ось ми бачимо чотирьохкішенній френч, — показує Олександр Федоришен. — Тут кишені для зручності. Цього не було у верхньому одязі до Першої світової війни. Ми бачимо нашитий червоний Тризуб — це символ артилерії. І рангові відзнаки, нашиті на комірі. Зірка і смужка означає, що перед нами хорунжий. Це аналог сучасного молод-

шого лейтенанта Збройних сил України.

Як верхній одяг використовували також шинель і навіть шкіряну куртку. Шкіряну куртку носили переважно технічні війська — льотчики, водії панцирних автомобілів, залізничники. Шкіра допомагала захиститися від гарячих елементів, мастила тощо. Використовували для захисту і металеві шоломи. А ще амуніцію для утеплення. Історики показали башлик (головний убір) із верблюжої шерсті. Цей елемент одягу має кавказьке походження, але широко використовувався українською армією також.

Показали представники Музею Вінниці і макети зброї, якою користувалися наші бійці понад сто років тому. Гвинтівка Мосіна-Нагана зразка 1897 року була найбільш ходовою, особливо на східному фронті. Набої до неї клали у підсумок, подібний до кобури. Він чіплявся до пояса. Користувалися наші військові і револьверами системи Нагана. Менш поширено була холодна зброя — шашки.

Наприкінці «Уроку живої історії» на сцену запросили родину загиблого Героя В'ячеслава Залевського. Виконувачка обов'язків міського голови, секретар Козятинської міської ради Ірина Репало висловила слова співчуття та вдячності родині Залевських. Представники Музею Вінниці подарували рідним В'ячеслава «Пам'ятний календар Сухопутних військ Збройних сил України», на сторінках якого є згадка про нашого земляка.

РЕКЛАМА

ПОСЛУГИ АРБОРИСТА

- Зрізка аварійних дерев
- Кронування
- Обрізка плодових дерев
- Розбір частинами з завішуванням

(+38)063 792 34 18

546045

TAXI
TuR

Завантажуй
та починай використовувати
для замовлення таксі

Наші послуги допомагають людям економити гроші,
так як наші тарифи найнижчі в місті!!!

546416

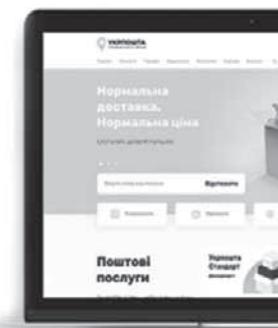
Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй карткою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
Головна пошта країни

Мав познайомити батьків зі своєю дівчиною

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Сергій Александров був єдиним сином у батьків. Був доброзичливим, спокійним, життерадісним, справедливим, будував свої плани на життя. Та з початку повномасштабної війни став на захист Батьківщини. Майже три роки він вправно бив ворога. 28 січня Сергій отримав важке поранення, через два дні помер у лікарні.

Народився Сергій Юрійович Александров 27 березня 1996 року в селі Кашперівка Козятинського району. Був єдиною дитиною в сім'ї та з самого дитинства мріяв бути військовим... Після закінчення Кашперівського ЗНВК, навчався у Вишому педагогічному коледжі, здобувши освіту в Київському педагогічному університеті імені Драгоманова, спеціальність «Фізичне виховання».

З 2021 року служба у Збройних силах України, проходив навчання в Десні, потім був направлений до 28-ої окремої механізованої бригади імені Лицарів зимового походу, військова частина — А0666, на військову посаду «снайпер». У 2024 році пройшов навчання на сапера у Львові. Від початку війни став на захист нашої Держави. До кінця був відданий військовій присязі на вірність українському народу, мужньо виконував військовий обов'язок.

Указом Президента України від 5 серпня 2022 року нагороджений відзнакою «За оборону України», йому присвоєно статус Учасника бойових дій. Боронив Миколаїв, Бахмут, Часів Яр, Краматорськ.

Помер Сергій Александров 30 січня 2025 року в Дніпровській обласній лікарні від черепно-мозкових поранень, отриманих 28 січня 2025 року, при безпосередній участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України біля населеного пункту Краматорськ.

Першого лютого громада зустрічала Сергія Александрова живим коридором. Починаючи з Вернигородка, дорога була встелена сосновими гілками. У Кашперівці до соснових гілок додали невеликі грони калини. Гілка з калиною, як гілля зі стрічками означає, що загиблий воїн ще не був одружений. У Сергія була дівчина Віта з Івано-Франківська. Вони зустрічались чотири роки і Сергій планував у березні, у свій день народження, познайомити свою дівчину з батьками і отримати від них благословення на одруження після війни. Тільки через клятих орків, Віта приїхала і познайомилася з батьками

Сергію було лише 28. Вічна пам'ять Герою!

Сергія ще до дня народження коханого.

Цілу ніч біля Сергія були мама з татом, рідні, родичі, сусіди, а на ранок наступного дня приїхали побратими Сергія, селищний голова, Віта, друзі загиблого воїна, а було їх у нього дуже багато, хрещені батьки.

Однокласник Сергія Роман розповів, що їхня дружба почалася ще в дитячому садочку, а у школі просиділи з ним за одною партою від 1-го до 9-го класу.

— Сергій був найсильнішим не тільки у нашому класі, а й серед хлопців, що вчилися у старших класах. Він мав багато друзів, в більшості випадків конфлікти завершувались, навіть не розпочавшись. Сергій був бойовим хлопцем, але ніколи свою силу не застосовував для якогось свого задоволення. У нього все було по справі і по справедливості. Дуже любив техніку і всі види спорту.

Друзі-дівчата Сергія розповіли, що він був дуже працьовитий, старався мамі допомогти.

— Чи вдома щось приготує до її приходу з роботи, чи з нею йде на город із сапкою. Коли був у молодших класах, хотів бути військовим, а після школи планував бути тренером чи фізруком, — казали вони.

На похорон приїхали побратими загиблого воїна. Їх командир з позивним «Седой» розповів, що Сергій був відповідальним і надійним.

— Позивний у Сергія був «Старий» не по роках, звичайно. А з тої молоді, що прийшли до нас, він був найстаршим і розсудливим, міркував, як досвідчений воїн, от і прикліївся до нього позивний «Старий». Майже після трьох років війни він його оправдував на завданнях і пишався ним, — розповів командир.

У суботу, 1 лютого 2025 року, у день народження воїна Ігоря Шарая Самгородоцька громада попрощалася з ним.

Ігор Шарай народився 1 лютого 1985 року у селі Збараж в сім'ї Любові Володимирівни та Олександра Васильовича Шараїв.

Дитинство та юнацькі роки проживав у рідному селі. У 1991 році вступив у Збаразьку середню загальноосвітню шко-

лу, у якій провчився 9 років. У 2000 році вступив до Ново-гребельської філії Калинівського ПТУ № 21, де здобув спеціальністі тракториста-машиніста, водія та слюсаря.

У 2003 році був призваний на строкову військову службу у внутрішніх військах, яка проходила у м. Ірпінь.

Після завершення служби розпочав працювати у місцевому

господарстві ВІА «ПРОГРЕС».

У 2014 році добровільно став учасником АТО. Молодший сержант Ігор Шарай за зразкову дисципліну та значні досягнення у службі був нагороджений відзнакою 131 окремого розвідувального батальйону «Хрест розвідника» та «За заслуги».

У 2022 році одружився з коханою Вікторією, разом виховували двох синів Іллюшу та

Він як командир завжди йшов першим

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Сергій Серов — мешканець Сестринівки. Коли в січні 2023 року принесли повістку, мама запитала сина: відкривати? «Відкривай, я ж не буду у льоху сидіти». Першого лютого Герой повернувся до дому на щиті.

Сергій Володимирович Серов народився 16 червня 1991 року в місті Сіверськодонецьк, до 2024 року він називався Сєверодонецьк. Коли йому виповнилось 5 років — родина переїхала в село Сестринівку. Там Сергій закінчив школу та вступив в наше училище, де здобув спеціальність — провідник пасажирських вагонів.

Ще з шкільних років дуже любив історію та географію, гарно вчився, був дуже ста-рannim, сміливим, врівноваженим. Завжди проявляв лідерські якості.

Після навчання працював за фахом, трохи пізніше — в мережі супермаркетів АТБ. Він розумів, що рано чи пізно стане на захист держави, як і його однокласники, друзі, тому речі та документи вже давно були зібрані.

Сергій був мобілізований 17 січня 2023 року. Багато навчався як майбутній сапер. Проходив вишкіл у Кам'янеч-Подільському, біля Львова, де передавали свій військовий досвід американці. У 2024 році проходив навчання в Косово.

Після навчання розмінував Херсон, Харків, багато інших міст.

Під час служби був нагороджений відзнакою «За оборону України» та грамотою військового підрозділу.

На новий рік приїздив додому. З сумом та болем розповідав, що багато хлопців вже загинули. Коли повертається на службу, прощаючись, мамі сказав: «Мамусю, як я тебе люблю». То була остання зустріч та останні обійми.

Сапер розмінування групи нетехнічного обстеження роти знищенню та розмінування центру розмінування та ліквідації наслідків, солдат Сергій Володимирович з позивним «Хая», відданий військовій присязі на вірність українському народу, в районі залізничного переїзду північно-західної околиці Покровська Донецької області, в результаті підриву на розтяжці (НВП) 29 січня 2025 року — загинув.

Це завдання було останнім. Як командир групи — він був першим, хто очолював групу, яка йшла на завдання зробити лінію оборони. Тому першим натрапив

Сергію Серову було 33. Вічна пам'ять Герою!

на підступну, смертельну пастку ворога. Командир групи мінер Сергій Серов загинув миттєво.

На похорон приїхали побратими Сергія. Сапер з позивним «Пушкін» розповів, що їх командир був товарищком, з почуттям гумору, любив жартувати і ніколи не переходив меж етики.

— Коли куховарив, у нього мало бути купа помічників. Коли йшли на розмінування, де були присутні хитроши орків, він не допускав нікого. Ворог часто вдається до підступних замислів і під час останнього завдання наш командир підрівався на підступній ворожій розтяжці, — розповів «Пушкін».

Дівчата-побратими Олена і Діана в роботі з Сергієм не пересікалися, але знають, що він беріг своїх людей.

Однокласники Сергія розповіли, що він мав багато друзів. Сусіди Героя говорили, що Сергій був дуже добром, можливо тому, що у нього було з кого брати приклад. Батько Сергія Ігор пройшов АТО. Коли ворог пішов повномасштабною війною, записався добровольцем та з першого разу його не взяли. Потім за станом здоров'я повернувся додому. Коли прийшла повістка Сергію, він був зібраний.

На мітингу пам'яті і скорботи слово мали протоієрей Іван Дунік, секретар Козятинської міської ради Ірина Репалло, класний керівник Сергія і директор навчального закладу Оксана Зелюк. Всі вони загадували, яким Сергій був добром при житті, висловили співчуття родині, дякували батькам за виховання сина та поклялися, що будуть вічно його пам'ятати.

Ігорю мало б виповнитися 40 років у цей день

У суботу, 1 лютого 2025 року, у день народження воїна Ігоря Шарая Самгородоцька громада попрощалася з ним.

Ігор Шарай народився 1 лютого 1985 року у селі Збараж в сім'ї Любові Володимирівни та Олександра Васильовича Шараїв.

Дитинство та юнацькі роки проживав у рідному селі. У 1991 році вступив у Збаразьку середню загальноосвітню шко-

лу, у якій провчився 9 років. У 2000 році вступив до Ново-

гребельської філії Калинівського ПТУ № 21, де здобув спеціальністі тракториста-машиніста, водія та слюсаря.

У 2003 році був призваний на строкову військову службу у внутрішніх військах, яка проходила у м. Ірпінь.

Після завершення служби розпочав працювати у місцевому

господарстві ВІА «ПРОГРЕС».

У 2014 році добровільно став учасником АТО. Молодший сержант Ігор Шарай за зразкову дисципліну та значні досягнення у службі був нагороджений відзнакою 131 окремого розвідувального батальйону «Хрест розвідника» та «За заслуги».

У 2022 році одружився з коханою Вікторією, разом виховували двох синів Іллюшу та

4-го лютого 2025 року,
тобі, рідний, мало бути 44 роки,
але 16 років, як трагічно загинув

Сушко Сергій Васильович

На серці в нас глибока рана.
Поки ми живі, з нами ти.

Вічно сумуючі: мама, брат, дочка.

Продам вугілля антрацит 1 тонну, 45 кг/мішок. 063-391-62-73

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ Продам два молочні бички. 073-793-55-95

□ Продам корову українську чорно-рябу, тільна 8 місяців третім телям, молоко смачне, жирне, с. Сестринівка. 050-642-70-29, 050-642-70-53

□ Продам пороссят. 097-704-97-81

ПРОДАМ

□ Тюки ячмінки, можлива доставка. 067-937-45-39

□ Коляску дитячу укомплектовану у відмінному стані, ванночка+ підставка, велосипед дитячий. 097-131-00-72

□ Килим виробник Туреччина 344 світлого кольору, бежевий, дитяча сунка вишиваюча з 10 років, велосипед дитячий з 6 років. 097-131-00-72

□ Спальня «Альбіна»: двоспальнє ліжко, дві тумбочки, дзеркало з тумбою, дві шафи, ціна 7000 гр. 093-140-04-58

□ Телевізор, картина, тілья, килим, сумка на колесах, матрац новий, ваги 100 кг., шахмати, плитка 15x15, авт. стабілізатор напруги, кравчуча. 093-705-62-44

□ Електрообігрівач, велотренажер б/в. 096-561-68-94

□ Швейну машинку 1022 м б/в, швейну машинку 2м-22 в упаковці Подільськ, привід шв. машини 1022 м тип АОЛ-21-4 270V-220-380V, фередо до ел. привода 1022 м-97, котел АОТВ-23,2 новий в упаковці, котел АОТВ 23,2 б/в, котел КС б/в. 097-081-81-94

□ Ел. двигун до бетономішалки фланцевий 220/380 V-128 об., ел. двигун 4,5квт-380V-1500 об., компресор ЗІЛ бак бензиновий, насос руля ЗІЛ, великі роги оленя. 097-081-81-94

□ М'який кутчик у вітальню, або спальню 1,60 x 2,50 б/в. 067-151-26-11

□ Тумбочки під TV - 2 шт., телевізор «Samsung», дві колонки, монітор, смарт приставка прошиту, тюнер б/в., є ютуб, фільми, тріюмо б/в. 097-021-67-25

□ iPhone 11 Pro Max б/в. 068-436-19-81

□ Обігрівачі масляні, конвектор, косметична масажна кущетка, тренажер. 093-560-58-12

□ Перку, шафу, крісло-кровать, банки різні, вазони, постільну близьку б/в та нову, валізу та інше. 093-884-86-66

□ Мішки з під цукру. 063-280-43-28

□ Тюки соломи. 067-929-72-46

□ Диван 1,90 x 90 б/в в доброму стані, фен для волосся новий, вазони «Алоє», «Сингоніум». 096-350-53-70

□ Бензопилу «Гудлак», GRUNHELM, циркулярку, болгарку, дрель, буржуйку, електродвигуни різні, електропилу 2 квт, велосипеди чоловічі та підлітковий, сервант 2 шт-500 грн., газ балон. 068-216-34-20

□ Візок інвалідний, кастрюля емаль. 12 л., посуд різний, чоботи кирзові, чоботи жіночі, дублянка чоловіча, пальто чоловіче осіннє, светр, джинси чол., різних розмірів. 096-000-49-68

□ Смарт TV Xiaomi 43 новий, розбити матриця. 068-044-24-68

НЕРУХОМІСТЬ

□ Комерційне приміщення 100 кв. м., вул. Незалежності. 098-386-16-12

□ 2-х кімн. кв. в центрі міста, 1 пов., без ремонту. 093-512-94-64

□ 4-х кімн. кв. в центрі міста 1 пов. без ремонту. 063-298-50-37

□ 3-кімн. кв., 8 поверх, центр, вул. Грушевського 23. 063-505-90-02

□ 2-кімн. квартира. 063-385-82-02

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення, гарне планування. 093-704-31-57

□ 4-кімн. кв., 78.2 кв. м., центр міста, третій поверх, жила. 073-003-80-13

□ 3-кімн. кв., р-н училища 5/5 ремонт. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 76 кв. м., чешка, 5 поверх, центр, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57

□ Будинок з усіма зручностями, госп. будівлями, вул. Подільська 12 а, с. Козятин. 096-370-88-14

□ Будинок цегл.газиф., вода в с. Сокілець, Польова, 17, пл. 80 кв. м. з госп. будівлями, присадибною ділянкою 50 сот. 096-644-37-99, Ніна.

□ Будинок в с. Козятин, вул. Річкова, 12, госп. будівлі, газове та пічне опалення, криниця, зем. діл-ка- 24 сот. 098-520-43-79

□ Частину будинку, центр, м. Козятин, вул. Стуса 16/3. 093-439-85-13

□ Пів будинку 40 кв. м., р-н депо, провулок Кірова, газове та пічне опалення, сарай, погріб, літня кухня. 073-060-52-7

□ Будинок с. Іванківці, зем. ділянка 46 сот., газ, вода, госп. будівлі. 068-838-63-23

□ Будинок цегляний в с. Кордишівка є літня кухня, сарай, погріб, криницею, 50 соток землі, без газу. 093-022-62-64

Минає 13 років, як пішла у вічність дорога дружина, мати, бабуся

Бабич Алла Олексіївна

28.09.1963 - 8.02.2012

Пішла від нас ти так раптово,
Ніхто не відчував біди.
Тепер на серці - глибока рана,
Бо ти пішла не на годину —
назавжди.

Немає з нами поруч,
але завжди поруч ти,
У спогадах, думках
та наших серцях.

**Вічно сумуючі:
чоловік, сини, онуки**

□ Земельна ділянка 11 сот., вул. Центральна 31, р-н стоматології 3-м Дента. 068-860-50-40

□ Гараж в центрі міста з частиною будинку. 093-704-31-57

□ Гараж в кооп. «Жигулі». 096-775-98-74

□ Гараж біля автостанції в кооп. «Жигулі» - 67000 грн. 093-492-09-83

АВТОМОТО

□ Акумулятор 48V літій іонний, ємністю 40 ампер/год, стан відмінний. 050-386-48-01

□ МТЗ-82. 067-430-79-37, 093-756-39-33

□ Електроскутер LIBERTY moto Spark 2. 063-164-40-05, 066-748-66-82

КУПЛЮ

□ Куплю картоплю. 067-159-28-54

□ Неробочі, або розкомплектовані бензокоси, бензопили, млини, ел. двигуни. 068-216-34-20

□ Резину 5 x 10. 067-359-39-91

МІНЯЮ

□ Будинок 75 кв. м., 10 сот. землі, криниця, погріб, гараж на квартиру, або частину будинку. 068-753-34-61

□ 1-кімн. кв., 3 поверх на 2-3 кімн. кв., з доплатою. 093-704-31-57

РІЗНЕ

□ Віддаємо в добре руки собаку, стерилізована вік 2 роки. 066-677-47-32

□ Здам в оренду капітальний гараж в кооп. «Жигулі». 096-730-43-73

□ Шукаємо доглядальницю за хворим з деякими обов'язками хатної помічниці в м. Козятин, графік тиждень через тиждень з 11.00 до 15.00 ЗП в місяць 3000 гривень. +38(67) 9827780(Viber) +38(98) 586 57 19

□ Здам 1-кімн. кв., р-н ліцею №3. 097-323-84-96

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

□ Втрачені документи на квартиру: право власності на житло, технічний паспорт, домова книга на ім'я Войтко Тетяна Степанівна вважати недійсним.

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газеті RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

067-68-78-940

093-437-22-16

095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 січня 2025

- Продам, куплю, різне — 20 грн
- Авто Мото, нерухомість — 40 грн
- Втрата документів — 100 грн
- Фотооголошення — 150 грн
- Виділене оголошення — 50 грн
- Продаж свійських тварин — 60 грн
- Оголошення в рамці — 100 грн
- Робота, ремонт та послуги — 150 грн

Години прийому оголошень:

- пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00
- вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення
- субота і неділя - вихідний

